

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 18 juli 2018

562/2018

Lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 75 § 1 och 3 mom., 92 §, 104 § 4 mom. och 107 § 1 mom., av dem 75 § 1 och 3 mom. samt 107 § 1 mom. sådana de lyder i lag 476/2004, som följer:

75 §

Samnyttjoområden och allmänna områden

I en stranddetaljplan kan områden anvisas för planområdets interna behov (*samnyttjoområde*). Uppgiften att anlägga och underhålla samnyttjoområden ska skötas av de fastigheter för vilka samnyttjoområdena har anvisats i planen. Vid anläggandet av ett samnyttjoområde för en vägförbindelse iakttas vad som i fastighetsbildningslagen (554/1995) och lagen om enskilda vägar (560/2018) föreskrivs om anordnande av vägförbindelse. Rätten att använda andra samnyttjoområden än områden för vägförbindelse stiftas vid en fastighetsförrättning som ett servitut enligt 154 a § i fastighetsbildningslagen.

Vid en fastighetsförrättning där någon annan i 1 mom. avsedd servitutsrätt än en rätt till vägförbindelse stiftas kan det bestämmas att för anläggande och underhåll av samnyttjoområdet bildas ett strandlag, om någon av ägarna till de fastigheter som erhållit rätt till samnyttjoområdet så kräver eller om det annars är behövligt. På strandlaget, dess delägare och de avgifter som strandlaget påför, åtgärder som anläggandet av samnyttjoområdet förutsätter, på verksamheten och på avgörandet av tvister tillämpas vad som i lagen om enskilda vägar eller med stöd av den föreskrivs om vägdelägare, väglag och vägavgifter. Om något förordnande om bildande av strandlag inte getts, tillämpas på ägarna till de fastigheter som erhållit rätt till samnyttjoområdet vad som i 5 kap. i lagen om enskilda vägar föreskrivs om sådana vägdelägare som inte bildar ett väglag.

92 §

Kommunens rätt till område för enskild väg

Om en enskild väg enligt 3 § i lagen om enskilda vägar eller en väg som markägaren i samband med samhällsbyggande har avsatt till vägområde ligger inom ett generalplaneområde och vägen finns på ett sådant område som enligt planen är avsett för trafikled, har kommunen rätt att utan ersättning sätta i stånd vägområdet och därtill hörande diken och dra ledningar samt att upplåta det för allmän trafik.

RP 147/2017
RP 11/2018
KoUB 13/2018
RSv 58/2018

562/2018

104 §

Gatuområden för vilka ersättning betalas

Markägaren har med avvikelse från 1 mom. inte rätt att få ersättning för en enskild väg som avses i 3 § i lagen om enskilda vägar, när vägen i detaljplanen har anvisats för gatuområde.

107 §

Upphörande av rättigheter som hänför sig till gatuområden

När ett sådant gatuområde som avses i 94 § bildas till allmänt område, upphör inteckning, panträtt, rättighet som gäller enskilda vägar enligt 3 § i lagen om enskilda vägar, arrenderätt, sytning, skogsavverkningsrätt och rätt till marktäkt eller andra jämförbara rättigheter som hänför sig till området att gälla. I samband med att ett gatuområde bildas till fastighet kan det bestämmas att arrenderätt ska förbli i kraft, om det inte försvårar användningen av området som gata. Andra särskilda rättigheter eller servitut förblir i kraft, om de inte upphävs vid förrättningen. Vad som föreskrivs i detta moment gäller också när ett sådant område bildas till allmänt område som finns inom ett i 94 § avsett detaljplaneområde och redan tidigare är i kommunens ägo samt har anvisats för gatuområde. Ett gatuområde som bildats till allmänt område får användas för trafik även om vägrätten upphört att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.

Helsingfors den 13 juli 2018

Republikens President

Sauli Niinistö

Kommunikationsminister Anne Berner